

בש"פ 6792/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 6792/20

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה מיום
17.8.2020 במח"ע 59535-08-16 שניתנה על ידי
כב' השופט א' טובי

תאריך הישיבה:

כ"ו בתשרי התשפ"א (14.10.2020)

בשם המבקש:

עו"ד שרית גולן-שטיינברג

בשם המשיבה:

עו"ד עינת כהן-גרוסמן

החלטה

מונח לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפהמיום 17.8.2020 (מח"ע 59535-08-16; כב' השופט א' טובי), לפיה הוארך צו הפיקוח והמעקב שהוטל על העורר למשך שנה נוספת, בחלוף ארבע שנים, לפי חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן: חוק הפיקוח). ברקע הרשעת העורר על-ידי בית המשפט המחוזי בשורת עבירות מין בקטניות אשר בוצעו במקומות ציבוריים (ת"פ 26685-05-13; גזר-דין מיום 17.3.2014).

העורר הסכים להארכת צו הפיקוח למעט שני רכיבים בו, לגבי אחד מהם הצדדים הגיעו להסדר במהלך הדיון. כך, הערר מופנה נגד רכיב בודד שעניינו הרחקתו של העורר ממקומות כינוס לקטינים, כגון בתי-ספר, גני ילדים וגני שעשועים. העורר מדגיש כי הוא מצוי בפיקוח במשך תקופה של ארבע שנים וכי הוא מסכים להמשך תוקפו של הצו, אך אשר לרכיב השנוי במחלוקת – חשוב לו העניין כדי לשמור על קשר טוב עם ילדיו. הוא רוצה, למשל, ללוות את ילדיו למסגרות הלימודיות ובכך לסייע בנטל המשפחתי. להשקפתו, ניתן לו לאפשר לו ללוות ילדיו למסגרות הלימודיות, לגני משחקים ולמקומות בילוי שונים.

1. כפי שבית המשפט המחוזי ציין, ניתן להבין את בקשת העורר. אף לחלוף הזמן יש משקל. ואולם, בהינתן המכלול – והרי, הוא הקובע – לא מצאתי בסיס משפטי להתערב בשיקול-דעתו של בית המשפט המחוזי. הטעמים העיקריים לכך הם שניים. האחד, על-פי המרכז להערכת מסוכנות, גם בתקופה זו רמת המסוכנות המינית של העורר נותרה גבוהה. השני, עולה כי העורר הפר תנאים שונים של צו הפיקוח. אמנם, לא הפרה בוטה או חמורה באופן יחסי, אך לנוכח ריבוי ההפרות, לעניין זה יש משקל. כך גם לכך שהעבירות בהן הורשע העורר בוצעו במקומות ציבוריים ובפארקים. אחרון, על-פי התנאי שהינו בתוקף, העורר יכול ללוות את ילדיו למקומות שהוזכרו לעיל, כל עוד הוא מצוי בליווי בגיר אשר מודע לעבירות בהן הורשע ולמגבלות שהוטלו עליו. אכן, ניתן להניח כי תנאי זה מכביד ומקשה מעשית על העורר, אך הפתח בנמצא. לא התעלמתי מכך שהעורר רשאי להימצא ביחידות עם ילדיו, אך התנאי נועד להגן על ילדים וקטינים אחרים. חשש כזה עומד בחלק מתכליות חוק הפיקוח.

הסניגורית הציעה חלופות אחרות, כגון האפשרות כי העורר יודיע לקצין הפיקוח האחראי עליו בכל פעם שבכוונתו להגיע למקומות הנזכרים, אך לא נראה כי חלופה זו משיגה את המטרה שלשמה ניתן הצו.

2. הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ו בתשרי התשפ"א (14.10.2020).

ש ו פ ט